

Գ Ե Շ Ն Տ

Ծառերուն դէմ. մութ է չորսդին.
 Գիւեր անհուն, մեծ ապաստան
 Վասակաբեկ, օհնջուած սրբին:
 Տերեւներուն երգին մէջէն,
 Լըռութեան մեղմ՝ ձայնը խորին:
 Մըբուր հաս, ծածկոցը իր
 Փրօշկով, ծեր՝ լեռնալանջէն
 Իջնող բոլոր մայրիներուն:
 Կը հանդիպի մարդը հիմա,
 Հաս սեւին մէջ իր սէրերուն՝
 Շրքեղ, անմահ մեծ քափօրին:
 Պաղը աշխարհ. քայլը մէզին.
 Բայց ո՞ր է արդ՝ մեծ սիրելին:

.

— Մեծ սիրելի՛ն, սիրելիներն
 Ալ կը կազմեն մաս բընութեան.
 Դուն չե՞ս տեսներ գոգէն անոր
 Անցքը շէղ մեծ քափօրին:

.

Ծառերուն դէմ. մութ է չորսդին.
 Գիւեր անհուն, մեծ ապաստան
 Վասակաբեկ, օհնջուած սրբին:
 Տերեւներուն երգին մէջէն,
 Լըռութեան մեղմ՝ ձայնը խորին:

Ա Ն Ե Լ